

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Valerii Reginaldi Bvrgvndi Seqvani E Societ: Iesv,
Praxis Fori Poenitentialis**

Ad Directionem Confessarii, In Vsv Sacri sui muneris ...

Regnault, Valère <1543-1623>

Mogvntiæ, 1617

[Præfatio.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78477)

LIBER QUINTVS, ET TOTIVS OPERIS VIGESIMVS.

DE IIS QUÆ PERTINENT AD SPECIALEM RATIONEM IUDICANDI DE PECCATIS IN ORDINE AD QUARTUM DECALOGI PRÆCEPTUM.

PRÆFATIO.

ACTENS Deo iuuante persecuti sumus rationem specialem iudicandi de peccatis habito respectu ad præcepta primæ tabulæ Decalogi. In secunda tabula primo loco offertur præceptum de honorandis parentibus datum Exod. 20. his verbis: Honora patrem tuum, & matrem tuam, ut sis longæuitus super terram. Ex quo iudicandi de peccatis ratio specialis continetur primo illius explanatione in vniuerso genere: secundo, declaratione obligationis mutue inter parentes, & filios: quorum quatuor distinguuntur genera pro quadruplici nomine, quo ad quandam Dei similitudinem, alii præ eminentes aliis, eorum parentes esse censei possunt: ac in primo genere sunt, qui alios secundum carnem procreauerunt & aluerunt: in secundo, qui spiritualiter genuerunt in Christo spiritualiterque gubernant, ut Episcopi, & Curati, ceteriq; animarum curam gerentes: in tertio, qui ciuilitate gubernant, ut Reges ceteriq; Principes, ac Magistratus temporales: in quarto, omnes alii qui curam aliorum gerunt, ut mariti, vxorum: magistri, discipulorum: tutores, & curatores, pupillorum: domini, seruorum. Quæ cum ita sint, distinguendus est hic liber aliquot capitibus, quorum primum sit de iis quæ in genere ad hoc præceptum pertinent. Reliqua de obligationibus adinuicem parentum & filiorum cuiusque generis ante memoratorum.

CAPVT I.

De iis quæ vniuersè spectant ad ipsum quartum Decalogi præceptum.

SVMMARIVM.

- 1 Ratio cur quarto loco in Decalogo ponatur præceptum, de honorandis parentibus.
- 2 Quid sit quod iubetur per illud.
- 3 Qui parentum nomine in eo comprehendantur.
- 4 De premio longæ vitæ quod eidem præcepta adiungitur.
- 5 Explicite quidem filijs tantum imponitur idem præceptum, sed implicite imponitur & patribus.

RÆCEPTVM de honorandis parentibus, quod quartum est ordine in Decalogo, merito primum locum habet in secunda tabula. Cum enim omnia quæ in ea continentur, respiciant proximum; maxime autem omnium nobis proximi sunt parentes, præceptum sane quod de eis honorandis traditur, præferendum fuit reliquis. Adde quod cum in præcedentibus primæ tabulæ præceptis actum sit de honore exhibendo Deo, qui principium est vniuersale omnium; proximum fuerit, ut ageretur de honore parentum qui sunt particulare nostrum principium. Id quod post D. Thom. 1.2. quæst. 100. art. 6. & 2.2. quæst. 122. art. 5. & Alexandrum Alensem 3. part. quæst. 33. de quarto præcepto, membro tertio, art. 3. annotant D. Anton. 1. part. tit. 14. cap. 4. §. 5. & Sotus lib. 2. De iust. & iure, quæst. 4. art. 5. Concilium Coloniense in expositione huius præcepti in principio: vbi dicitur conuenisse, ut post præcepta primæ tabulæ quibus ad Deum ordinatur præceptum de honorandis parentibus proxime sequeretur: cum illi nobis Dei loco sint hoc nomine, quod ab illis vitam acceperimus, & multa alia necessaria, in quo habent similitudinem cum Deo. Vnde, ut Philo Iudæus in lib. De Decalogo dixit, illi medij sunt inter Deum & alios proximos: & pietas quæ illis debetur admodum affinis est ei, quæ debetur Deo: siquidem vel Aristot. teste in lib. 8. Ethic. cap. vlt. Duo

sunt quorum beneficis nemo potest respondere: nimirum Deus & pater, cuius testimonij meminit D. Thom. in cit. quæst. 100. art. 7. ad 1.

Pro plena autem intelligentia sententiæ, quam istud idem præceptum continet. Notandum est primo, quod varie quidem soleat honor describi; sed hanc inter ceteras videri probandam illius descriptionem, quam ponit Alexand. Alensis in cit. quæst. 33. memb. 2. art. 2. & 3. in fine, cum ait: quod honor est protestatio præminentie in exhibendo aliquid ei, qui honoratur. Hæc enim ceteris clarius aperit idem quo ipsius honoris formale consistit: pura in protestatione præminentie: illud enim quod exhibetur, nempe beneficium, obsequium, obedientia, reuerentia, & aliud eiusmodi, materialiter tantum dici honor, ut idem Alexand. ait in memorato art. 3. Quod igitur hoc præcepto iubemur parentes honorare, idem est ac nos iuberi ut eorum præminentiam, exhibitione aliqua protestemur; quænam vero illis sint exhibenda in hanc protestationem, quæve hic honor, qui parentibus tribendus est, complectatur: diuersimode Doctores expriment. Placet autem quod ait Concil. Colon. in expositione huius præcepti (quod etiam Alexandrum Alensem secuti tradunt in verbo Filij, Sylu. num. 25. Tabienanum. 17. ac Arnola in principio) talem honorem complecti tria: amorem scilicet, obedientiam, & reuerentiam: quæ parentibus non tantum affectu sed etiam re ipsa & effectu exhibeantur. Qualiter vero hæc in particulari sint accipienda constabit ex postea dicendis.

Notandum est secundo, quod iam initio obiter attingimus, parentum nomine primo ac principaliter hic intelligi eos ex quibus secundum carnem geniti, ut Conc. Colon. & Catechism. Conc. Trid. editus exponunt: quibus cõsentit Nauar. in Ench. c. 14. n. 3. Intelliguntur deinde Ecclesiæ præfides & pastores ac sacerdotes, ut iubetur ex eis dē: quæ etiam tradunt D. Anto. 1. part. tit. 14. c. 4. §. 6. & Alex. Alens. in cit. q. 33. memb. 1. art. vnic. Præterea cõprehenduntur ij qui potestate habent secularem, & Rempub. gubernant ex Conc. Colon. & Catechismo Conci. Trid. ac D. Anton. & Nauar. in iisdem locis. Deniq; omnes qui nostri curam gerunt, patres nostri dicuntur: